

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.061 van 23 november 2000
in de zaak A. 61.549/VII-12.909.**

In zake : Carlos VAN DE POPULIERE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. DECLERCK,
kantoor houdende te HARELBEKE,
Kortrijksesteenweg 387

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat F. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 20.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Carlos VAN DE POPULIERE op 23 december 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 21 oktober 1994 waarbij zijn beroep tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 14 april 1994, houdende het gedeeltelijk weigeren van de vergunning aan verzoeker om een landbouwbedrijf, gelegen te 9790 Wortegem-Petegem, Groenstraat 20, te exploiteren en uit te breiden, ongegrond wordt verklaard;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 15 december 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 november 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. DECLERCK, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat F. DE BISSCHOP, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak

Overwegende dat de relevante gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker baat een landbouwbedrijf uit, gelegen te 9790 Wortegem-Petegem, Groenstraat 20.

1.2. Op 21 oktober 1993 vraagt hij een milieuvergunning aan voor het verder exploiteren en uitbreiden van zijn inrichting met omvorming tot een gesloten varkenshouderij van 225 zeugen en 1.575 mestvarkens,

94 runderen en de opslag van 1.394 m³ mest, 9.000 l mazout en 250 m³ groenvoeders.

1.3. Met een besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 14 april 1994 wordt een milieuvergunning gegeven voor het houden van 94 runderen en 800 mestvarkens en de opslag van 13.000 l brandstof en 250 m³ groenvoeders.

Zij wordt geweigerd voor het meerdere aantal varkens.

1.4. Met een schrijven van 11 mei 1994 tekent verzoeker administratief beroep aan tegen voormelde beslissing.

Met een brief van 18 mei 1994 wordt aan verzoeker medegedeeld dat het beroep onontvankelijk wordt bevonden omdat het in artikel 51 van Vlarem I "bedoelde attest of bewijs" niet bij het beroep was gevoegd.

Er wordt gevraagd het attest van betekening alsnog bij het beroepschrift te voegen.

Verzoeker deelt het gevraagde mee met een schrijven van 26 mei 1994, door de administratie ontvangen op 30 mei 1994.

Met een brief van 2 juni 1994 wordt aan verzoeker medegedeeld dat het beroep onontvankelijk wordt bevonden en dat de termijn van afhandeling is ingegaan op 30 mei 1994.

1.5. Na het verlenen van de vereiste adviezen wordt met het thans bestreden ministerieel besluit van 21 oktober 1994, ter kennis gebracht aan verzoeker met een ter post aangetekend schrijven van dezelfde datum, het administratieve beroep ongegrond verklaard.

De in eerste aanleg genomen beslissing wordt in die zin gewijzigd dat het vergunde aantal varkens van 800 mestvarkens wordt beperkt tot 450 varkens waarvan vijftig zeugen en dat de vergunningstermijn op

twintig jaar wordt gebracht om te eindigen op 1 augustus 2014;

2. De gegrondheid van het beroep

2.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van artikel 52, 5°, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I); dat het middel in het verzoekschrift als volgt wordt geadstrueerd :

Verzoeker heeft op 11 mei 1994 beroep aangetekend tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 14 april 1994.

Het beroep werd dus ten laatste op vrijdag 13 mei 1994 ontvangen door de bevoegde minister.

Deze laatste heeft echter pas op 21 oktober 1994 een beslissing genomen, meer dan vijf maanden na de kennisname van het beroep en dus manifest laattijdig.

De artikelen 23, § 2 en 25, § 1, van het milieuvergunningsdecreet en artikel 52, 5°, van Vlarem I bepalen immers dat de beslissing dient te worden genomen binnen een termijn van vijf maanden te rekenen vanaf de datum van ontvangst van het beroep door de minister.

Bij gebreke daaraan wordt de vergunning geacht te zijn verleend voor een termijn van twintig jaar.

Deze genoemde bepalingen zijn van toepassing omdat de inrichting van verzoeker onmiskenbaar onder het toepassingsgebied van artikel 6, § 1, 2°, e), van Vlarem I valt.

De Raad van State heeft reeds geoordeeld dat deze termijn van vijf maanden een vervaltermijn is.

Aangezien de bestreden beslissing duidelijk buiten deze termijn, vijf maanden na ontvangst van het beroep, valt, moet verzoeker worden geacht een stil-

zwijgende vergunning te hebben bekomen voor een periode van twintig jaar.

De vergunning wordt geacht te zijn bekomen mits eerbiediging van de algemene en sectorale voorwaarden, wat in casu het geval is;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de aangehaalde reglementering inderdaad het systeem van de stilzwijgende vergunning kent indien de behandelingstermijn de vijf maanden overschrijdt, dat in casu het ook gaat om een vervaltermijn, dat dit evenwel alleen geldt voor beroepen die volledig zijn en aldus conform artikel 51 van Vlarem I werden ingediend, dat in casu het beroep niet volledig was daar bij het aangetekende schrijven van 11 mei 1994 geen attest van betekening was gevoegd, zodat het beroep niet kon worden ontvankelijk verklaard, dat deze tekortkoming aan verzoeker bij schrijven van 18 mei 1994 werd meegedeeld, dat verzoeker zijn dossier bij schrijven van 26 mei 1994 heeft vervolledigd, dat aldus het beroep door vervollediging conform artikel 51 van Vlarem I werd ontvangen op 30 mei 1994, datum waarop de termijn van vijf maanden is beginnen te lopen, dat dienvolgens het bestreden besluit van 21 oktober 1994 binnen de termijn van vijf maanden is genomen;

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord er aan toevoegt dat met de door de verwerende partij gevoerde redenering de minister, gelet op de bewoordingen van artikel 52, 5°, van Vlarem I, een voorwaarde toevoegt die niet in de wet staat vermeld, dat in Vlarem I uitdrukkelijk een onderscheid wordt gemaakt tussen het onderzoek naar de ontvankelijkheid en de gegrondheid van de aanvragen, dat indien het de bedoeling van de decreetgever was geweest om de termijn van vijf maanden te laten beginnen vanaf het moment dat het dossier ontvankelijk en volledig werd verklaard, dit uitdrukkelijk zou zijn vermeld; dat, voorts, zij wijst

op de rechtspraak van de Raad van State met betrekking tot de stilzwijgende vergunning voorzien door de artikelen 49 en 50 van Vlarem I, waarin duidelijk zou zijn gesteld dat nergens van enige mogelijkheid werd voorzien tot het verlengen van de beroepstermijn of tot het verschuiven van het aanvangspunt ervan en dat de aanvangsdatum van de termijn niet kan worden verdaagd door een of andere beweerde nalatigheid van de beroeper; dat volledigheidshalve verzoeker nog verwijst naar de procedureregeling in eerste aanleg (artikel 35, 6°, van Vlarem I), waarin wel een verschuiving is voorzien voor het aanvangspunt van de termijn waarbinnen een beslissing moet vallen; dat hij betoogt dat daaruit blijkt dat een verschuiving van de aanvangsdatum van de termijn uitdrukkelijk vermeld zou zijn geweest in artikel 52, 5° indien dat de bedoeling zou zijn geweest;

2.4.1. Overwegende, vooreerst, dat het milieuvergunningsdecreet nergens bepaalt dat het ontbreken van het in artikel 51, § 2, van Vlarem I bedoelde attest tot de onontvankelijkheid van het beroep moet leiden; dat overigens de verwerende partij het beroep heeft behandeld als een ontvankelijk beroep;

2.4.2.1. Overwegende dat luidens artikel 23, § 2, van het milieuvergunningsdecreet tegen elke beslissing over vergunningsaanvragen in eerste aanleg genomen door de bestendige deputatie van de provincieraad beroep kan worden ingediend bij de Vlaamse regering, die uitspraak doet binnen vijf maanden na ontvangst van het beroep-schrift en dat artikel 25, § 1, van hetzelfde decreet bepaalt dat wanneer binnen de vastgestelde termijn geen uitspraak is gedaan, de vergunning wordt geacht te zijn verkregen en de exploitatie mag worden gestart met eerbiediging van de algemene en de sectorale voorwaarden indien in eerste aanleg de vergunning werd geweigerd; dat artikel 52 van Vlarem I bepalingen bevat die inhoudelijk omzeggens gelijklopend zijn met die van de

artikelen 23, § 2, en 25, § 1, van het voornoemde decreet;

2.4.2.2. Overwegende dat uit de aangehaalde bepalingen volgt dat de datum van ontvangst van het beroep in aanmerking dient te worden genomen als uitgangspunt voor de berekening van de beslissingstermijn van vijf maanden en niet de datum waarop het beroepschrift werd aangevuld met het in artikel 51, § 2, van Vlarem I voorgeschreven attest van betekening door de gouverneur; dat artikel 23bis van het milieuvergunningsdecreet wel in de mogelijkheid voorziet om bij gemotiveerd besluit de termijn waarbinnen de bevoegde overheid uitspraak moet doen éénmaal te verlengen met maximum één maand, besluit dat aan de aanvrager en aan de indiener van het beroep vóór het verstrijken van de vastgestelde termijn moet worden medegedeeld; dat uit het administratief dossier niet blijkt dat de verwerende partij toepassing heeft gemaakt van evengenoemde bepaling, zodat zij uitspraak diende te doen binnen een termijn van vijf maanden na ontvangst van het beroepschrift; dat aangezien het beroepschrift werd ontvangen op 16 mei 1994 en de bestreden beslissing werd genomen op 21 oktober 1994, het eerste middel gegrond is; dat verzoeker moet worden geacht over een stilzwijgende vergunning te beschikken voor wat betreft het door de bestendige deputatie geweigerde gedeelte van de gevraagde milieuvergunning,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 21 oktober 1994 waarbij het beroep van Carlos VAN DE POPULIERE tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 14 april 1994, houdende het gedeeltelijk weigeren van de vergunning om een landbouwbedrijf, gelegen te 9790 Wortegem-Petegem, Groenstraat 20, te exploiteren en uit te breiden, ongegrond wordt verklaard.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig november tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. LAVRYSEN,	staatsraad,
Mevr.	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

M.-R. BRACKE.